

Giới thiệu Bà Xã, Em Đúng Là Đại Ngốc

Cô và anh là thanh mai trúc mã. Cô là con út của Lãnh gia, là tiểu thư của tập đoàn Lãnh thị, Lãnh Minh Nguyệt. Anh là đại thiếu gia của Nam Cung gia, là người thừa kế tương lai của tập đoàn Nam Cung, Nam Cung Thiên Dương

Giới thiệu nhân vật:

Lãnh Minh Dục: con cả của Lãnh gia, là người thừa kế tập đoàn Lãnh thị cùng tổ chức sát thủ Mafia

Lãnh Minh Hi: con thứ 2 của lãnh gia

Lãnh Minh Thanh: con gái thứ 3 của Lãnh gia

Lãnh Minh Dục và Tần Nguyệt: ba mẹ của 4 người con nhà họ Lãnh

Nam Cung Thiên Tịch và Mặc Hàn: ba mẹ của Nam Cung Thiên Dương cùng Nam Cung Thiên Tuyết (em gái của Nam Cung Thiên Dương và bằng tuổi Lãnh Minh Nguyệt)

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đúng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Năm hấn 5 tuổi, cô mới 3 tuổi

Trong một căn phòng rộng lớn màu hồng, tiếng 2 đứa trẻ trêu đùa nhau tràn ngập trong phòng

- Dương, anh trả lại cho em con búp bê !

-Em đến chỗ anh mà lấy nè !

Hắn giờ con búp bê trước mặt cô

Và rồi ...Những tiếng khóc thất thanh của cô bé làm kinh động đến mọi người

-Oa...oa...mẹ ơi...mẹ...

-Được rồi ! Được rồi ! Đừng khóc nữa ! Anh thương !- Cậu cuống quýt đỡ dành cô bé rồi đưa cho cô con búp bê

Lấy lại được con búp bê, cô bé vui mừng, nhoeo miệng cười, không còn cái đáng vẻ khóc lóc như vừa rồi

- Em thiệt là ! Sao có thể hù chết anh như vậy ! Lần sau không được như vậy nữa, nghe chưa ? - Cậu nghiêm mặt nhìn cô

Cô hoen miệng cười, hôn chụt vào má cậu

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đúng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Khuôn mặt của cậu bé đỏ ửng như trái cà chua chín vậy, còn cô bé thì trốn vào trong chăn

Bỗng nhiên, cậu lên giường rồi chi vào chăn nói :

-Nguyệt Nhi, chúng ta chơi trốn tìm đi !

- Được, nếu em thắng, anh sẽ phải mua kẹo cho em, còn nếu anh thua, em sẽ đưa anh đi học mỗi ngày ! Anh chịu không ?- Cái miệng nhỏ của cô bé

Nguyệt Nhi chu lên

-Được!-anh nói

-Em trốn , anh đi tìm ! - Nói xong , cô bé vui vẻ tung tăng trốn

1...2....rồi đến 100

Cậu bé bắt đầu đi tìm cô , tìm mọi nơi vẫn không thấy đâu

Bất chợt , cậu thấy trong tủ quần áo có tiếng động lạ , mà nhớ ra là cô bé này rất thích trốn trong tủ quần áo liền ra mở tủ . Cô bé nói :

-Anh giỏi thật đấy , anh tìm được em rồi !

Cô bé chui ra thì bị ngã , cậu bé định đỡ cô nhưng cũng bị ngã . Một cảnh tượng ít ai ngờ tới : một cậu bé đang hôn một cô bé

Cô bé quên cả việc khóc , mở cửa phòng chạy xuống phòng của ba mẹ . Ba mẹ cô còn đang dở dang việc ... (chắc ai cũng biết rồi nhỉ :D)

-Papa, mama , anh Thiên Dương hôn con!

- Vậy à ?- papa cô cung chiều nhẹ nhàng bồng cô lên

-Vâng ạ ! - cô gật đầu như giả vờ

Cậu đứng ngoài cửa từ nãy giờ , bỗng nhiên vào nói :

- Cháu đã cướp đi nụ hôn đầu của Nguyệt Nhi ên cháu sẽ cưới em ấy về làm vợ ! - Lời của cậu như một lời tuyên bố hùng hồn

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đúng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Cô lớn lên trong vòng tay yêu thương của mọi người . Thấm thoát , năm nay cô đã 15 tuổi , anh cả cô đã 18 tuổi và hôm nay là sinh nhật của anh ấy . Cô cùng Thiên Dương đi chọn quà sinh nhật cho anh . Cô hỏi :

- Đàn ông các anh thích cái gì nhất vậy??

- Không cần gì cả , chỉ cần được bên cạnh những người thân nhất của mình và người mình yêu đón sinh nhật là được

- Dẻo miệng ! - cô chu cái miệng lên , mặc kệ anh ở đằng sau

...1 tiếng sau ...

- Dương , anh thấy cái cà vạt này đẹp không ?

- Đẹp ! - Anh nói

- Gợi lại cho tôi đi ! - Nói xong , cô lấy ví ra rồi trả tiền .

Cô cùng anh đi làm tóc , thử trang phục ... mà đã trôi qua 3 tiếng đồng hồ , còn 1 giờ nữa là buổi tiệc bắt đầu . ' Bây giờ đi ra chắc là đến giờ rồi ' cô nghĩ

Ba mẹ cô cùng cô và anh đi chung với nhau . Trên đường đi , cô cứ riu rít như một chú chim nhỏ . Ba mẹ cô chỉ có thể ngồi cười trừ . Đến trước cổng , anh mở cửa xe cho mọi người , vô cùng kính cẩn , vệ sĩ mở đường cho mọi người vào cửa , tránh sự chen lấn xô đẩy cùng các câu hỏi của đám phóng viên .

7h , MC vừa lên sân khấu thì toàn bộ phòng tiệc mất điện , tối như mù ,bỗng nhiên có 3 tiếng súng nổ khiến cho các quan khách đều sợ hãi , ai nấy đều run cầm cập . Loáng thoáng , cô lại nghe thấy tiếng của ba mẹ nên khẽ kéo ống tay áo của anh cả cô rồi nói :

- Anh cả , em nghe thấy tiếng của ba mẹ , anh đi xem xem như thế nào

- Cậu trông con bé cho tôi ! - Anh cả cô nhẹ nhàng xoa đầu cô rồi ra lệnh cho Thiên Dương
- Được rồi , anh rể tương lai yêu quý của em ! - Anh nói xong cũng chiều ôm lấy eo cô , cả người cô mất thăng bằng ngã vào lòng anh .

Bên ngoài

- Lại là cậu ! - Lãnh Minh Dục nghiêng răng ken két nói
- Thế nào , cảm giác này vui chứ ?? - Ánh mắt của hắn tràn ngập vẻ khiêu khích
- Trần Ngân Tước , cậu muốn thế nào ? - Ánh mắt Lãnh Minh Dục tràn ngập vẻ khát máu
- Nợ máu phải trả bằng máu !
- Vậy cậu giết tôi đi , thả bọn họ ra
- Bọn họ đáng chết , tôi không thể tha thứ cho họ

Nói rồi , Trần Ngân Tước lấy súng bắn ngay ba mẹ của Lãnh Minh Dục khiến cho họ chết không được nhắm mắt

- Không ! Không ! Ba , mẹ , 2 người tình lại đi - Lãnh Minh Dục đau khổ gào lên , 2 hàng lệ trong suốt chảy xuống
- Bọn họ đáng chết ! - Nói rồi , Trần Ngân Tước lạnh lùng bỏ đi để cho thù hạp ở lại

Bên trong

Cô nghe thấy tiếng súng định chạy ra ngoài , nhưng bị anh ôm chặt

- Cho em ra ngoài xem một chút , một chút thôi có được không ?? - Đôi mắt đen láy đã bị bao phủ một tầng nước
- Haizz , được rồi , anh đi với em ! - Anh cũng hết cách với cô

Khi đi ra bên ngoài , cô thấy anh cả cô đau khổ ôm lấy 2 thi thể mà gào khóc , mặc cho có bao nguy hiểm . Cô lấy tay bịt mắt mà khóc

-ba , mẹ ...

Phía xa , khuất trong một bụi cây gần đó , Trần Ngân Tước ngồi trong một chiếc xe thể thao , tay cầm điều thuốc lá , nhả ra một hơi khói , nói với tài xế :

- Đi !
- Vâng , thưa thiếu gia!

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đứng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Cô không chịu nổi cú sốc về tình thân này nên ngất đi trong lòng anh . Lãnh Minh Dục nghe thấy tiếng liền quay lại nhìn thấy Thiên Dương đang lay người cô em gái mình , nhanh chóng chạy sang không may bị trúng 1 phát đạn . Anh nhanh chóng gọi xe cấp cứu . Anh cả cô được vệ sĩ yểm trợ đỡ lên gần chỗ cô . Xe cấp cứu nhanh chóng đến , mọi người trong đại sảnh tiệc đều nhón nháo hết lên ...

....

Bệnh viện

- Bác sĩ , lãnh tiểu thư sao rồi ạ ?? - Anh gấp gấp tiến lên hỏi
- Tình hình bệnh nhân đã tạm thời ổn định. Nhưng hình như cô ấy hình như không muốn nhớ đến ký ức ngày hôm nay.
- Cảm ơn bác sĩ ! - Anh gấp người 90o nói

Phòng cấp cứu bỗng nhiên mở ra , bác sĩ tháo khẩu trang xuống , anh nhanh chóng chạy ra hỏi :

- Bác sĩ , Lãnh thiếu gia sao rồi ạ? - Anh gấp gấp hỏi
- Bị mất máu quá nhiều , cần phải truyền máu ngay , nhưng hiện nay bệnh viện đã hết máu để truyền rồi ! - Bác sĩ nói
- Anh ấy nhóm máu nào ạ ?
- AB (Rh -)

Bỗng nhiên , hai bóng người gấp gấp chạy vào

- Bác sĩ , anh trai cháu như thế nào rồi ạ ? - 2 người vừa thở hồng hộc chạy vào và không ai khác chính là anh hai Minh Hi và chị ba Minh Thanh của Nguyệt Nhi

- Anh Minh Hi , anh vào thử máu rồi truyền máu cho anh Minh Dục đi . Anh ấy bị mất quá nhiều máu

Minh Hi khẽ gật đầu rồi chạy ra hỏi một cô y tá đứng ngay gần đó . Anh cùng Minh Thanh ngồi xuống ghế chờ rồi bắt đầu nói chuyện :

- Nguyệt Nhi sao rồi ?
- Bác sĩ nói em ấy không muốn nhớ lại ký ức ngày hôm nay nên đừng ai hỏi gì còn tình hình thì ổn rồi
- Tốt rồi

...30 phút trôi qua...

- Anh hai, anh có sao không?
- Anh không sao
- Anh có đi được không ?
- Anh vẫn đi được
- Chúng ta đi
- Đi đâu?
- Đi thăm Nguyệt Nhi rồi mua đồ ăn cho anh ăn

Sáng hôm sau , một loạt tin tức bất lợi đối với Lãnh thị được tung ra

- Nguồn tin cho biết : Chủ tịch tập đoàn Lãnh thị cùng phu nhân của mình đã chết ...
- Lãnh thị không có người tiếp quản ...
- Giá cổ phiếu của Lãnh thị rớt mạnh

Trong phòng bệnh , anh cả cô Minh Dục cùng cô vẫn đang ngủ không hề hay biết gì , anh hai cô , chị ba cô cùng anh vừa xem xong tin tức liền có một đồng nghi vấn đặt ra trong lòng : Rất cục là ai đã nói ra tin tức của tối hôm qua ? Và ai đã tung ra tin tức bất lợi cho Lãnh thị ??

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Dừng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Chỉ trong vòng 1 giờ đồng hồ , cổ phiếu của Lãnh thị rớt giá thê thảm , các nhân viên chạy tán loạn , trông không khác gì bãi chiến trường. Và , Lãnh thị lúc này đã hoàn toàn sụp đổ .

Quay lại nhìn 2 người trên giường bệnh , nước mắt của Minh Thanh cứ thế rơi xuống như những hạt châu đứt , nghẹn ngào :

- Nguyệt nhi , anh cả chúng ta mất hết tất cả rồi

Bỗng ngón tay của Lãnh Minh Nguyệt hơi run lên , Lãnh Minh Thanh nhanh chóng gọi bác sĩ làm kinh động đến Thiên Dương và Minh Hi ở bên ngoài :

- Tiểu Thanh , có chuyện gì mà em gọi bác sĩ ? Có phải anh cả hoặc Nguyệt Nhi xảy ra chuyện gì rồi ? - Minh Hi gấp gấp tiến đến hỏi

- Nguyệt Nhi , con bé tỉnh rồi ! - Trên mặt Minh Thanh không giấu nổi sự vui mừng

- Bác sĩ , cô ấy có sao không ạ ? - Thiên Dương nhanh chóng hỏi

- Cô ấy mất hoàn toàn trí nhớ rồi , một lát nữa cô ấy sẽ dậy , nhớ , bây giờ cô ấy chỉ được ăn nhẹ thôi - Bác sĩ nói xong liền đi ra ngoài

- Alo , mẹ ạ , mẹ mang cho con một cặp lồng cháo trắng được không ?

-...

- Vâng ạ , ở phòng bệnh XXX tầng X bệnh viện X

-...

Sau khi cô tỉnh lại , mọi người đều bên cạnh chăm sóc cô nhưng cô đều né tránh :

- Nguyệt Nhi , anh là anh hai của em đây ! - Minh Hi đau lòng nói

- Ba mẹ tôi đâu ?? - Cô vừa nói vừa khóc

- Nguyệt nhi , chúng ta là trẻ mồ côi mà ! - Minh Thanh vừa khóc vừa nói

Bỗng nhiên , cửa phòng bệnh mở ra , một người phụ nữ tầm 40 tuổi đi vào , trên tay còn cầm một chiếc cặp lồng

- Mẹ , mẹ ! - Nguyệt Nhi vừa khóc vừa nói

- Mẹ ở đây , không sao ! - Bà đau lòng nhìn đứa bé và nghĩ thầm ' thật tội nghiệp ' . Không sai , bà chính là Nam Cung phu nhân , là mẹ của Nam Cung Thiên Dương

Lúc này , anh vừa đi vào thấy cô đang ôm chặt lấy mẹ mình thì khẽ mỉm cười rồi 2 người kia cũng đi ra ngoài theo

Trong phòng bệnh , một người phụ nữ đang đút cháo cho một cô gái

- Mẹ , con rất nhớ người ! - Nguyệt Nhi vừa ăn vừa phụng phịu

- Sau này , con sẽ nhìn thấy ta mỗi ngày ! - Bà vừa đút cháo vừa dỗ dành cô như một đứa trẻ lên 3

Sau khi ăn xong , cô nằm xuống giường ngủ tiếp , còn mọi người thì sang phòng bác sĩ hỏi thăm về tình hình sức khỏe của Nguyệt Nhi và anh cả cô

- Bác sĩ , con bé có thật sự là không thể khôi phục lại trí nhớ?

- Trong trí nhớ của cô ấy , có một sự việc cô ấy không muốn nhớ và chỉ muốn quên đi nhưng trong tiềm thức của cô ấy thì cô ấy muốn quên đi tất cả mọi việc và cô ấy đã nghe theo 'tiếng nói' của tiềm thức

- Vậy , cô ấy có nhớ mình là ai không?

- Về điều này thì tôi chắc chắn rằng cô ấy vẫn biết được mình là ai

- Vậy còn anh trai của cô ấy như thế nào rồi ?
- Cậu ấy bị đạn bắn xuyên qua ngực và chỉ cách 2cm là xuyên qua trái tim rồi
- Khi nào cậu ấy tỉnh?
- Chắc tầm chiều tối sẽ hết thuốc
- Cảm ơn bác sĩ

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đúng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Buổi chiều , Lãnh Minh Dực tỉnh dậy sớm hơn dự định . Bác sĩ kiểm tra xong nói :

- Tình hình không có gì đáng ngại . Nghỉ ngơi thêm vài ngày nữa là xuất viện được rồi
- Cảm ơn bác sĩ

Cửa phòng bệnh khép lại , Minh Hi cùng Minh Thanh ngồi nhau rồi lại nhìn Nguyệt Nhi rồi cùng nhau thờ dài . Minh Dực nhìn thấy buồn cười nên hỏi :

- Sao thế có chuyện gì giấu anh phải không?
- Bọn em làm gì có chuyện gì giấu anh chứ- Minh Hi cùng Minh Thanh cười xoà , mồ hôi lạnh chảy ròng ròng sau lưng
- Kỹ thuật nói dối của 2 người kém quá . Nói nhanh lên , đừng có giấu đầu hở đuôi nữa
- Anh cả , anh đừng có shock đến nổi ngất xỉu nha
- Uhm
- Lãnh thị phá sản rồi . Còn Nguyệt Nhi ...
- Nguyệt Nhi làm sao ?

- Con bé mất trí nhớ hoàn toàn rồi . Sáng nay em ấy còn nhận Nam Cung phu nhân là mẹ mình nữa kia . Haizz

Bỗng nhiên , cửa phòng bệnh mở ra , Thiên Dương cùng mẹ anh đi vào phòng bệnh . Anh khẽ hỏi :

- Anh có đỡ hơn chút nào không ?
- Anh không sao , cảm ơn
- Chúng ta là người một nhà thì không nên khách sáo như vậy . Mà bây giờ thì anh định tính như thế nào ?
- Là sao ? - cả 3 người cùng cảm thấy khó hiểu nên hỏi lại
- Em mới nhận được một tin mới rằng biệt thự của Lãnh gia bị thu mua bởi một người đàn ông bí ẩn

Cả phòng rơi vào trạng thái trầm tư . Một lúc sau , Minh Dực lên tiếng :

- Có thể ... cho chúng cháu ở Nam Cung gia được không ?
- Tất nhiên là được rồi ! - Nam Cung phu nhân hiền hậu nói
- Ah , bác có một ý kiến này không biết cháu có đồng ý hay không ?
- Bác cứ nói
- Nguyệt Nhi với Thiên Dương học chung một trường thì để 2 đứa nó ở với nhau để tiện chăm sóc hơn . Cháu có đồng ý không ?

- Cháu đồng ý

Buổi tối

Bác sĩ vào kiểm tra lại sức khỏe cho cô và nói:

- Bệnh nhân có thể xuất viện . Mọi người có đồng ý không ?

- Anh cũng muốn về nhà

- Chúng tôi muốn cho bệnh nhân xuất viện

Bác sĩ gật đầu nói :

- Đi theo tôi

Nam Cung gia

- Anh vào trước đây . Chăm sóc con bé cẩn thận. Minh Hi , Minh Thanh nhanh lên nào

Anh khẽ gật đầu chào rồi mới đi tiếp

Ở vùng ngoại ô , có một chiếc xe đen tiến vào trong cổng biệt thự

- Em có thích nơi này không??

- Thích , thích lắm

Anh dẫn cô xuống xe , dắt tay cô cùng đi vào nhà

- Thiếu gia , cậu đã về

- Um

- Đây là??

- Đây là Lãnh tiểu thư , cô ấy sẽ sống chung với tôi

- Xin chào Lãnh tiểu thư

- Xin chào

Anh đưa cô đi tham quan biệt thự rồi dừng lại trước một phòng , nói :

- Đây là phòng của em . Em vào thay quần áo rồi xuống ăn cơm . Có việc gì cần tìm anh thì phòng của anh ở cuối hành lang

Một bàn đầy thức ăn bày trước mắt cô nhưng cô không được ăn mà chỉ được ăn cháo trắng . Anh nói :

- Khi nào em khỏi bệnh , anh sẽ nấu cho em ăn

- Um

Anh bắt đầu ngồi ăn cơm nhưng thấy cô không chịu ăn mà chỉ nghịch nên hỏi

- Sao thế ? Sao em không ăn đi ?

- Anh ...

- Anh làm sao ?

- Anh xúc cho em ăn có được không ?

- Qua đây

Cô ngoan ngoan sang bên cạnh anh ngồi rồi để anh xúc cháo ăn

Sau khi ăn tối xong , anh đưa cô ra vườn chơi đến 9h30 tối rồi mới đưa cô về phòng

Anh nói :

- Em vào tắm rồi ngủ đi . Ngủ muộn có hại cho sức khỏe

-Um

Trước khi rời đi , anh còn đặt lên trán cô một nụ hôn

Sau khi sấy đầu xong , anh chuẩn bị đi ngủ thì nghe thấy tiếng gõ cửa . Theo thói quen , anh nói “ Vào đi “ thì không thấy ai mở cửa vào . Anh ra mở cửa thì thấy cô ôm gối đứng trước cửa phòng anh , một bộ dáng rất đáng thương

Anh để cô vào phòng mình rồi hỏi :

- Sao em không ngủ đi mà sang đây làm gì ?

- Anh ôm em ngủ được không ? Em sợ !

- Em sợ cái gì ?

- Ma

Anh chỉ nhẹ nhàng day trán rồi chỉ vào giường nói :

- Em ngủ ở trên này , anh ngủ ở dưới

Nói rồi , anh đỡ cô nằm lên giường mình , đắp lại chăn cho cô rồi mình mới đi ngủ

Tắt đèn , anh vừa ngà ngà ngủ thì bị một đôi tay ôm chặt . Anh nhanh chóng mở đèn lên thì thấy cô ôm chặt lấy người anh không buông . Anh nhẹ nhàng nói :

- Sao em không ngủ đi ?

- Em sợ , anh ôm em ngủ

Nói rồi , cô bắt đầu ôm chặt lấy anh mà khóc . Anh hoảng hốt , đỡ dành cô như trẻ nhỏ

- Ngoan , ngoan , đừng khóc nữa , anh ôm em ngủ nha , ngoan

- Anh nói thật không ?

- Thật

Anh bế cô lên đặt giường rồi mới nằm xuống , điều chỉnh tư thế để cô ngủ thoải mái rồi mới đi ngủ . Ánh trăng soi sáng ngoài cửa sổ làm bóng 2 người ôm nhau ngủ lúc thoát ần thoát hiện trên nền trời sâu thẳm

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đừng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

6h sáng, chiếc đồng hồ báo thức kêu inh ỏi, anh sợ cô bị tỉnh giấc nên nhanh chóng tắt đồng hồ rồi dậy đánh răng rửa mặt.

...15 phút sau...

Vừa mở cửa phòng tắm, anh bước ra ngoài thì thấy cô ngồi ôm gối của anh, thu mình vào một góc giường, đôi mắt sưng húp giống như là vừa khóc. Anh tiến đến hỏi:

- Sao em không ngủ tiếp đi?
- Không có anh bên cạnh, em không ngủ được.
- Được rồi. Hôm nay em có muốn đi học không?
- Em muốn. - Cô gật đầu như giả vờ
- Em mau về phòng đánh răng rửa mặt rồi thay bộ đồng phục anh để trên giường nha.

Dưới phòng ăn, cô đang ngồi đợi anh xuống rồi mới ăn. 10' trôi qua, cô không thấy anh xuống liền đi tìm, luôn miệng gọi:

- Dương ca. Anh ở đâu?

Cô đứng trước thư phòng liền đẩy cửa ra thì thấy anh đang soạn sách vở cho cô. Anh đang mãi soạn sách cho cô nên không để ý là cô đã vào. Cô khẽ gọi:

- Dương ca!

- Ah, sao em không xuống ăn sáng đi? Anh sắp sách vở cho em xong rồi này

Nói rồi, anh giúp cô đeo cặp sách rồi cầm lấy balo của mình ở bên cạnh rồi mới dắt tay cô đi xuống dưới nhà.

Anh lấy 2 cái bánh bao để trên mặt bàn rồi đưa cho cô một cái. Cô ngoan ngoãn cầm lấy rồi để anh tùy ý dắt cô ra ngoài.

Đến trường, cô cùng anh tình tứ nắm tay đi vào trường làm không ít trái tim của các nữ sinh trong trường tan vỡ. Có người ghen ghét, có người hâm mộ. Anh mặc kệ trước những ánh mắt cùng những lời bàn tán xôn xao mà dẫn cô lên lớp.

Anh dẫn cô lên lớp của mình nói:

- Đây là lớp học của anh. Nếu có chuyện gì thì em cứ qua đây tìm anh. Bây giờ thì em đợi anh một chút, anh vào cất cặp đã rồi sẽ đưa em về lớp
- Um! - Cô ngoan ngoãn gật đầu rồi đứng đợi

Vào lớp, mấy thằng bạn anh đã hỏi:

- Nè, em gái này xinh thế! Con nhà ai vậy? Giới thiệu cho tao vài em như thế đi!
- Lãnh Minh Nguyệt, con út của Lãnh gia, là vị hôn thê của tao. Đã đủ dữ liệu chưa?
- Bọn tao chỉ đùa thôi! Đừng làm căng lên! Hahaha

Anh mặc kệ bọn họ rồi ra ngoài nói với cô:

- Đi! Anh đưa em về lớp!

Đứng trước cửa lớp cô, anh ôn nhu nói:

- Em ngoan ngoãn vào học nha. Anh phải về lớp đây.
- Um!

Nói xong, anh cúi người nhẹ nhàng hôn lên trán cô một cái rồi quay trở về lớp học của mình để bắt đầu tiết học

Chương 8

Khi về chỗ ngồi của mình, một đám nữ sinh chảnh chạy ra chỗ ngồi của cô, bắt đầu nói:

- Mọi người xem này, đây chẳng phải là tiểu thư rẻ rách của Lãnh gia hay sao?
- Không phải là tiểu thư rẻ rách mà là 'con hoang' mới đúng
- Lệ Lệ nói đúng

Cô nghe những lời nói này mà tưởng chừng như sắp khóc đến nơi. Đám nữ sinh này thấy cô không nói gì thì càng được đà lấn tới, giật lấy tóc cô rồi hung ác nói:

- Mày đúng là âm hồn không tán. Mau cút đi, đừng có mà bám lấy Nam Cung thiếu gia nữa. Đúng là không biết thân biết phận mà còn mơ tưởng muốn từ chim sẻ biến thành phượng hoàng ha

Đúng lúc này, giáo viên bộ môn đi vào thấy bọn họ làm như vậy với cô liền nghiêm giọng quát:

- Dừng tay lại nếu các em không muốn tôi thông báo về cho phụ huynh

Bọn họ nghe thấy vậy thì hừ lạnh 1 tiếng rồi bỏ đi. Cô không chịu nổi uất ức liền cầm lấy cặp sách chạy ra khỏi lớp trước sự ngỡ ngàng của mọi người.

Trong lớp, giáo viên toán lớp anh đang giảng bài mà anh nghe cũng rất chăm chú. Cô đứng trước cửa lớp anh khóc khiến cho bạn học cùng lớp anh cũng xì xào bàn tán. Thấy giáo viên vậy thì ra khỏi lớp rồi ra hỏi cô:

- Em tìm ai?
- Huhu ... Dương ... Dương ca ... huhu
- Ý em là bạn học Nam Cung Thiên Dương

Đúng lúc này anh đi ra rồi nói với thầy giáo

- Thầy ah! Em ấy tìm em ạ. Thầy vào lớp trước đi ạ
- Được rồi. Tôi cho em đứng 15'
- Em cảm ơn thầy ạ

Khi thầy giáo đi vào lớp, anh mới nhẹ nhàng hỏi:

- Nguyệt nhi, sao em không ở lớp học mà lại đứng đây khóc?
- Huhu ... Dương ca ... anh ... anh đòi ... đòi lại công ... công bằng cho em
- Ai bắt nạt em?
- Huhu ...

Cô chỉ khóc mà không nói gì cả. Mái tóc thì rối bù xù. Anh nói:

- Anh buộc lại tóc cho em đã rồi đi nha

Cô ngoan ngoãn gạt đầu để cho anh buộc lại tóc nhưng cô vẫn cứ khóc mãi.

Đến lớp cô , cô giáo dạy anh vẫn đang giảng bài , cô như một chú mèo con bị sợ hãi , ôm chặt lấy anh , rồi vùi mặt vào lồng ngực ấm áp của anh.

Cô giáo dạy anh vẫn ra hỏi :

- Em tìm ai ?

Anh không thèm trả lời câu hỏi của giáo viên mà ôm cô đi vào lớp rồi cúi xuống nói :

- Ai đã bắt nạt em ? Em chỉ đi rồi anh xử lí họ

Cô chỉ vào một đám con gái ngồi dưới góc lớp rồi ôm chặt lấy anh mà khóc nức nở mãi . Cô giáo dạy anh vẫn bất man hỏi :

- Tại sao em dám phá giờ học của tôi?

- Vợ tương lai của em bị ức hiếp nên em tới đòi lại công bằng cho cô ấy thôi . Lẽ nào không được ?

Nói rồi , anh lấy điện thoại ra gọi và nói ngắn gọn đúng 2 từ : “lên đây”

Chưa đầy 2', bọn họ đã lên và anh chỉ vào một đám con gái ngồi phía dưới góc lớp nói :“tùy các cậu chơi đùa xử lý”

Nói rồi , anh ôm cô về lớp của mình . Vừa vào lớp , mọi ánh mắt đều dồn về phía anh . Anh mặc kệ bọn họ , để cô ngồi cạnh mình rồi nhanh chóng ghi chép bài trên bảng . Thấy giáo cũng đã ra khỏi lớp nên các bạn nữ lớp anh hỏi :

- Em ấy tên là gì vậy? Trông đáng yêu quá!

- Lành Minh Nguyệt , vợ tương lai của tôi

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đúng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Buổi trưa , tại Nam Cung gia

Anh dắt tay cô đi vào nhà , mọi người đang trò chuyện vui vẻ. Anh lễ phép nói :

- Ba , mẹ , anh cả , anh hai , chị ba !

- Ba , mẹ ! - Cô cúi thấp đầu lí nhí nói

- Nguyệt Nhi , kia là anh cả của em , kia là anh hai em , còn đây là chị ba của em !

- Anh cả , anh hai , chị ba

Nam Cung phu nhân hiền từ lên tiếng :

- Nguyệt Nhi , ngẩng đầu lên con . Đừng cúi gằm mặt xuống như thế ! - Cô ngoan ngoãn ngẩng đầu lên

Anh nhẹ nhàng nói với cô :

- Em ở đây chơi ! Anh lên phòng nói chuyện với ba mẹ một chút ! Được không ?

- Um ! - Cô nghe lời gật đầu rồi ra chỗ anh cả cô ngồi .

- Ba , mẹ , hai người lên thư phòng cùng con đi . Con có chuyện muốn thương lượng cùng 2 người

Trong thư phòng

- Nói đi , con có chuyện gì sao ?

- Mẹ , ba , con muốn cho Nguyệt Nhi nghỉ học!

- Sao con lại đưa ra quyết định như vậy ! Con đã hỏi ý kiến con bé chưa ?

- Mẹ , ba , nhìn thấy cảnh cái cô Lý Lệ Lệ gì đó cùng đám bạn súc vật của cô ta ý mạnh hiếp yếu Nguyệt Nhi , con không chịu được

Sau đó , anh kể lại toàn bộ chuyện sáng nay cho ba mẹ . Nam Cung Thiên Tịch (cha của Thiên Dương) trầm lặng từ nãy giờ , bây giờ mới lên tiếng :

- Con làm như vậy là rất đúng ! Nếu là ba , ba cũng sẽ làm giống con

Nói xong , ông lấy điện thoại ra gọi và chỉ nói vồn vện đúng một câu :

- Điều tra cho tôi Lý Lệ Lệ cùng đám bạn cô ta

Dưới phòng , mọi người đang cười nói rất vui vẻ nhưng hình như cô có tâm sự, rồi ba người đi xuống . Cô chạy ra ôm lấy anh , nghẹn ngào gọi :

- Dương ca , huhu ... hức hức ...

- Sao vậy ? Sao đang yên đang lành em lại khóc ?

Anh nhẹ nhàng lau nước mắt cho cô , cô đưa cái điện thoại cho anh xem . Bên trong là tin nhắn của một số lạ : “Tao là Lý Lệ Lệ đây . Đưa con hoang như mày không có tư cách để sánh vai cùng Nam Cung thiếu gia . Càng không có tư cách làm con dâu nhà Nam Cung . Chỉ là bây giờ anh ấy nhất thời bị mầy mê muội nên mới như vậy . Tao tin , sẽ có một ngày , tao sẽ cướp được anh ấy từ tay mày . Con đ***”

Anh đọc xong dòng tin này cảm thấy tức điên lên , ném cả cái điện thoại làm nó vỡ tan thành từng mảnh . Mọi người đều giật mình , còn cô thì vô cùng sợ hãi , kéo ống tay áo sơ mi của anh , nghẹn ngào gọi :

- Hức hức ... Dương ... Dương ca ...

- Ngoan , nghe lời Dương ca , nín đi nào ! Ngoan ! Lát nữa , ăn cơm xong , anh lấy kẹo cho em nha ! Ngoan !

Cô ngoan ngoan gật đầu rồi khẽ sụt sịt . Anh để cho cô ngồi bên cạnh mình rồi lấy com bắt đầu xúc cho cô.

Sau khi ăn cơm xong , anh bảo cô cùng mọi người ra ngoài chơi trước rồi anh sẽ ra sau . Trên bàn ăn chỉ còn 2 người , đó là anh cả cô và anh . Anh nói trước :

- Em đã bảo cha em sẽ đầu tư vốn để giúp anh xây dựng lại một Lãnh thị mới

- Cảm ơn em

- Ah , em có việc muốn anh giúp . Là việc của Nguyệt Nhi

- Nó là em gái anh . Tất nhiên là anh phải có trách nhiệm rồi.

Nói rồi , anh nói hết cho anh cả cô . Anh cả cô lắng bảm :

- Lý Lệ Lệ , Lý Lệ Lệ ! Là con gái của tập đoàn Lý thị đúng không?

- Em cũng không biết nữa! Có điều , cha em đã cho người đi điều tra về thân thế cô ta rồi . Chắc sẽ sớm có kết quả thôi !

- Mong là vậy

Về phía Lý Lệ Lệ , sáng nay cô đã bị một đám người cường bức , không sai , đó chính là người của anh . Vừa về đến nhà , mẹ của Lý Lệ Lệ chạy ra , hoảng loạn hỏi :

- Tiểu Lệ à , con sao vậy ?

- Nam Cung Thiên Dương , đại thiếu gia tập đoàn Nam Cung đã khiến cho con trở thành bộ dạng này . Mẹ , mẹ phải đòi bồi công bằng cho con

Ông Lý ngồi ở trong nhà nghe thấy con gái mình nói thế thì chạy ra , tát cô một cái thật đau . Bà Lý cùng Lý Lệ Lệ sững sờ . Mãi , cô mới hét lên :

- Cha , sao cha lại đánh con ?

- Đánh cho mày tỉnh . Đại thiếu gia tập đoàn Nam Cung là người mà mày có thể dựa vào à ? Mày muốn hại cả gia đình này ra đường mà ở à ?

Bà Lý là người hám của , nghe thấy cụm từ 'phải ra đường ở ' là đã dựng đứng ngay lập tức

- Con gái ngoan à . Chỉ là một chút chuyện này mà cũng làm ầm lên không phải là rất mất mặt cho Lý gia chúng ta sao ? Con hãy nhẫn nhịn vì Nam Cung gia là người mà chúng ta không thể đắc tội được đâu

Sau khi bàn bạc xong với anh cả cô , anh đi ngoài phòng khách gọi : “Nguyệt Nhi ơi , anh lên phòng ngủ trưa một lát , em có lên cùng anh không ?” . Cô chạy ra chỗ anh , ôm lấy anh , khẽ gật đầu . Anh mỉm cười , bỗng nhiên bỗng cô lên , cô sợ hãi , ôm chặt lấy đầu anh . Anh buồn cười , nói :

- Đến phòng rồi , mau xuống đi thôi ! - Nói xong , anh đặt cô xuống đất .

Cô cực kỳ vui vẻ , mở cửa phòng ra rồi nhảy lên giường anh . Anh đóng cửa phòng lại , nói với cô :

- Em vào phòng vệ sinh thay đồ đi ! Quần áo anh treo ở trên mắc .

Cạch ! Tiếng mở chốt cửa làm anh quay ra nhìn . Bây giờ , cô mặc một chiếc áo phông trắng cùng chiếc chân váy nhìn trông rất đẹp . ' Đẹp tựa như là tiên giáng trần ' . Đó là từ ngữ mà anh chỉ có thể dùng để miêu tả cô lúc này .

- Lại đây ! - Anh vỗ vào chỗ bên cạnh mình

Cô ngoan ngoãn ra rồi nhẹ nhàng trèo lên giường . Anh tắt TV rồi điều chỉnh tư thế để cô nằm thoải mái .

- Nguyệt Nhi này !

- Dạ?

- Ngày mai , em có muốn đi học nữa không?

- Em muốn ở nhà với Dương ca cơ !

- Được . Ngày mai Dương ca ở nhà với em . Còn bây giờ thì đi ngủ thôi .

- Um

Hai người nhanh chóng chìm vào giấc ngủ nhưng không hề hay biết rằng , ở bên ngoài , có một ánh mắt đang dõi theo

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đứng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Buổi chiều , khi cô ngủ dậy thì đã không thấy anh đâu nữa nhưng có một mẫu giấy đặt ở trên bàn . Cô lấy mẫu giấy đọc dòng ghi chú của anh : “Nếu em ở nhà mà buồn chán thì ra quán café X ở đường X nhé . Anh đang học nhóm ở đó “

Cô nhanh chóng trèo xuống giường rửa mặt rồi chải lại tóc rồi mới đi ra ngoài

Trước cửa quán café X , cô định mở cửa để vào thì bỗng nhiên cảm thấy một môi liên ngắt đi . Người đàn ông lạ mặt bế cô lên xe rồi nói:

- Lý tiểu thư , tiền công của tôi đâu?

Nói rồi , cô ta đưa cho người đàn ông lạ mặt đó một valy tiền rồi nói

- Số tiền này , anh hãy ra nước ngoài sống , nó đủ để anh sống nốt phần đời còn lại

Quay sang nhìn cô , Lý Lệ Lệ nham hiểm nói :

- Đề tôi cho cô biết , thế nào mới là đau khổ. Đi

- Vâng , thưa tiểu thư

Phụt! Cô khẽ nhú mi , hé mở mắt. Lý Lệ Lệ nói :

- Cảm giác thế nào ?

Cô mở to mắt ra nhìn Lý Lệ Lệ , rồi quay sang nhìn tứ chi mình bị cột tạo thành tư thế chữ 'Đại'

- Cô ... cô muốn làm gì ?

- Làm gì ? Hừ ! Tôi chỉ đòi lại sự trong sạch của mình mà thôi ! Vào đây !

Một đám người thô bỉ tiến vào khoá chặt cửa . Lý Lệ Lệ lấy camera ra rồi nói :

- Tùy các anh chơi đùa thoải mái

- Đứng ... đứng mà ... đừng ra đây

- Cô gái , chúng ta sẽ cho em biết thế nào là vui sướng .

Nói rồi , bọn họ tiến đến , xé rách bộ quần áo đang mặc trên người để lộ ra phần da trắng trẻo như trứng gà bóc

- Cô em , em thật là ...

Rầm ! Cánh cửa bị đập vỡ tan tành . Một đám người áo đen tiến vào lôi đám người ra . Sắc mặt Lý Lệ Lệ trắng bệch , không còn một giọt máu . Không sai , người phá cửa lúc này chính là anh - Nam Cung Thiên Dương . Anh nói với vệ sĩ :

- Đem ả này về cho ta !

Nói xong , anh ra chỗ giường coi trối cho cô rồi bọc thân mình cô bằng chiếc áo khoác . Cô sợ hãi , khóc bù lu bù loa lên , 2 tay ôm chặt lấy cổ anh , còn 2 chân thì vòng quanh eo anh. Anh nhẹ nhàng nói :

- Ngoan , ngoan , chúng ta về nhà nha! Ngoan !

Cô cứ khóc mãi rồi mệt mỏi ngủ thiếp đi trong lòng anh .

Về đến nhà , anh trực tiếp ôm cô lên phòng , nhẹ nhàng đóng cửa lại rồi lấy tạm chiếc áo sơ mi mặc vào cho cô . Đắp lại chăn cho cô , nhẹ nhàng hôn lên trán cô rồi mới rời đi .

Trong thư phòng

- Anh cả , Lý Lệ Lệ anh xử lý đi . Cô ta định làm nhục Nguyệt Nhi nhưng không thành . Với lại em có cảm giác rằng cô ta cho người theo dõi hành tung của em và cô ấy nên mới biết được. Nếu không , chuyện này sao có thể trùng hợp như vậy được ? Quá vô lý !

- Được rồi ! Anh đi đây !

Nói xong , anh cả cô đi ra khỏi phòng . Một lát sau , Nam Cung Thiên Tịch đi vào phòng , hỏi :

- Có thật là con bé bị Lý Lệ Lệ làm nhục ?

- Nếu con chậm 1 giây nữa là chuyện đó đã xảy ra rồi .

Nam Cung Thiên Tịch lấy điện thoại ra gọi cho thư ký: “Cho cậu đứng 1h , làm cho Lý thị sụp đổ”

Anh vừa vào phòng đã thấy cô ngồi ở góc phòng , khuôn mặt cúi gằm vào đầu gối . Anh bước ra chỗ cô , nhẹ nhàng gọi :

- Nguyệt Nhi ?

Cô khẽ nức nở , ngẩng đầu lên nhìn anh . Anh nhẹ nhàng nói :

- Sao em không ngủ ?
 - Không có Dương ca , em không ngủ được ... hức hức
 - Nào ! Ngoan ! Không khóc nữa , nếu không mắt sẽ sưng lên đấy . Nào , anh ôm em đi ngủ , nha ! Ngoan!
- Cô khẽ gạt đầu rồi để anh ôm lên giường ngủ .

Nam Cung Thiên Tuyết nghe thấy nhà có chuyện liền nhanh chóng chạy từ trường về nhà . Vừa về đến nhà , cô đã hỏi :

- Mẹ , Nguyệt Nhi đâu mẹ ?
- Con bé ở phòng anh con ý . Con lên mà hỏi

Bà vừa dứt lời , bóng dáng của Thiên Tuyết đã không còn ở đây .

- Haizz ! - Bà khẽ thở dài

Anh vừa dỗ cô ngủ xong , con nhóc Thiên Tuyết kia mở cửa 'rầm' một cái làm cô nhúm mày lại . Anh trừng mắt về phía Thiên Tuyết rồi nhẹ nhàng vỗ về cô .

Xong , anh kéo tay Thiên Tuyết ra khỏi phòng nói :

- Lâu lắm rồi em chưa bị đánh nên bây giờ muốn đúng không ?
- Hi hi , anh hai , em lo cho Nguyệt Nhi thôi mà .
- Bớt nói nhảm đi , lấy cho anh mượn mấy bộ quần áo của em
- Hà ? Anh hai , quần áo của em , anh mặc không vừa đâu !
- Cho Nguyệt Nhi mặc

Vào phòng , cô lấy cả quần áo , cả đồ lót cho anh . Anh nhúm mày :

- Nhiều vậy?
- Thế này là còn ít đó anh . Nên anh cứ cầm về phòng đi

Và đúng theo lời của chủ tịch tập đoàn Nam Cung , Lý thị đã phá sản chỉ trong 1h đồng hồ

Căn biệt thự của Lý gia đã bị thu mua , ảnh nóng của Lý Lệ Lệ bị tung lên mạng.

- Cô ta bị như vậy là do quả báo ! - Thiên Tuyết khẽ hừ lạnh

Đến tối , khi cô tỉnh dậy , mọi người đều tiến đến , ân cần hỏi nhưng cô không trả lời chỉ gọi :

- Dương ca
- Sao thế ?
- Em muốn đi tắm !
- Tuyết , em giúp cô ấy .
- Không , em muốn tự mình làm
- Được rồi ! Anh ở phòng bên cạnh ! Mọi người cũng ra cả đi . Tuyết , em ở đây trông chừng cô ấy .

30 phút sau, Thiên Tuyết mãi vẫn chưa thấy cô đi ra liền gõ cửa, nói:

- Cậu mau ra đi. Nếu không mình sẽ phá cửa

Thiên Tuyết cầm tay cửa, nhẹ nhàng xoay, cửa không chốt thấy cô ngồi khóc, nhẹ nhàng nói:

-Mình lấy khăn tắm lau người cho cậu đã

Nói rồi, Thiên Tuyết nhẹ nhàng lấy khăn tắm cuốn vào người cho cô, kéo cô ra ngoài

Sau khi sấy khô tóc cho cô, Thiên Tuyết định giúp cô thay quần áo thì cô không chịu, đành phải gọi Nam Cung Thiên Dương:

- Anh hai, anh sang mặc quần áo cho cô ấy đi

- Sao em không làm?

- Cô ấy không nghe. Quần áo em để trên giường

Anh thở dài bất lực, đi vào phòng thấy cô trùm chăn kín mít. Anh nhẹ nhàng kéo chăn ra, ôm cô nói:

- Anh thay quần áo giúp em

Cô khẽ hỏi:

- Dương ca, anh có thích em không? - Cô dè dặt hỏi

- Dương ca không thích em, Dương ca chỉ yêu em thôi! - Nói rồi, anh nhẹ nhàng cúi xuống hôn đôi môi ngọt ngào của cô

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đúng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Sáng hôm sau, cô vừa tỉnh dậy thì đã thấy Thiên Tuyết ngồi chơi ipad bên cạnh. Thiên Tuyết nói:

- Cậu tỉnh rồi à? Mình giúp cậu vào đánh răng rửa mặt rồi đưa cậu đi mua một ít quần áo

-Um! - cô khẽ gật đầu.

Tại trung tâm thương mại, cô cùng Thiên Tuyết mua rất nhiều quần áo. Cô khẽ nhíu mày suy nghĩ:

- Tuyết, Dương ca thích gì nhất?

- Anh hai mình ah, để xem nào! À, có rồi, anh ấy rất thích đọc sách nha

- Chúng ta ra cửa hàng sách chọn đi!

- Đi thôi! - Vừa nói, Thiên Tuyết vừa kéo cô đi

- Ah, cuốn sách này được nè! Tuyết, cậu xem thử đi

- Theo ý của cậu! Chúng ta mau đi thanh toán

-Um!

Một buổi sáng hai người mua được rất nhiều đồ . Đến trưa , vừa về đến nhà , Thiên Dương đã hỏi :

- Về rồi hả?
- A , Dương ca , em mua quà cho anh nè ! - vừa nói , cô vừa tình nghịch đưa một hộp quà giờ giờ trước mặt anh
- Cho anh xem nào ! - Anh khẽ cù léc cô . Thiên Tuyết không muốn làm kỳ đà cản mũi nên nhanh chóng chuồn lên phòng
- Haha , Dương ca , đừng cù léc nữa , ngứa , haha , em đưa ! - cô làm động tác đầu hàng rồi đưa hộp quà cho anh
- Sao em biết đọc cuốn sách này mà mua cho anh ?- Anh vui sướng hỏi . Cuốn sách này anh đang muốn mua nhưng chả biết bán ở đâu .
- Em không biết nha . Em thấy cuốn sách này đẹp nên mua thôi . - cô thành thật nói
- Cảm ơn em ! - Anh nâng nhẹ cằm cô lên , đặt lên môi cô một nụ hôn thật sâu .

Tại một nơi bí ẩn , Lãnh Minh Dực đang nhìn thủ hạ của mình 'tra tấn' Lý Lệ Lệ

- Lãnh ... Lãnh tiên sinh ... cầu xin anh bỏ qua cho tôi
- Bỏ qua ? Hừ ! Cô dám động vào Nguyệt Nhi , tôi chưa giết cô là may rồi ! Bây giờ cô còn dám nói là bỏ qua ? Cô chán sống rồi sao ?
- Tôi ... tôi không biết cô ấy là em gái anh . Nếu biết , cho tôi 10 cái mạng , tôi cũng không dám làm
- Hừ , hứa suông !- Lãnh Minh Dực khẽ hừ lạnh rồi quay sang nhìn bọn thủ hạ :
- Các cậu chơi xong rồi thì ném cô ta vào bar để cô ta tự lực cánh sinh
- Vâng , thưa thiếu gia

Sau khi dỗ cô ngủ , anh lấy cuốn sách mà cô mua tặng mình , đặt một bức ảnh vào trong cuốn sách rồi bắt đầu ngồi đọc

- Sao không nghỉ ngơi đi ? Chiều con có phải đi đâu không ?- Một giọng nói bất ngờ vang lên phá tan bầu không khí yên lặng lúc này . Và người vào phòng chính là mẹ anh
- Mẹ , chiều nay con sẽ về căn biệt thự ở ngoại ô.
- Được , mẹ không có ý kiến

Thời gian cứ thế trôi qua , cũng đã 3 năm rồi , và hôm nay là sinh nhật lần thứ 18 của cô . Sáng sớm , cô cũng dậy theo anh . Cô nói :

- Dương ca , tối nay anh về nhà sớm nha . Em có bất ngờ dành cho anh
- Uh , anh sẽ về sớm .

Bây giờ , anh đã 20 tuổi , là tổng giám đốc của tập đoàn Nam Cung . Lãnh thị cũng đã mạnh mẽ hoạt động trở lại dưới sự điều hành của anh cả cô - Lãnh Minh Dực. Anh hai và chị ba cô thì làm bác sĩ khoa tim . Còn cô thì ngày ngày ở nhà học bác quản gia làm cơm. Anh không đồng ý nhưng cô vẫn kiên quyết học nên anh không có ý kiến.

Sau khi anh ăn sáng xong , anh nói với cô :

- Anh đi làm đây , Nguyệt Nhi ở nhà chờ anh nha!
- Dương ca đi làm nha . - nói xong , cô kiễng chân lên hôn chụt vào má anh một cái thật kêu

Ở trong siêu thị , cô theo công thức làm bánh ngọt mua một đồng nguyên liệu về làm . Bác quản gia thấy cô mua nhiều thì khẽ kêu :

- Tiểu thư , cô đừng mua nữa a , chừng này là làm đủ một chiếc bánh kem rồi
- Vậy thì thôi , chúng ta về nhà làm bánh ha !

Cô dành cả một ngày làm bánh kem cho anh . Cô đã tưởng tượng rất nhiều khi anh về thấy cô làm bánh .

...30 phút trôi qua...

Bây giờ đã là 7h rồi , cô vẫn chưa thấy anh về nhà . Cô tự an ủi mình : 'Chắc Dương ca đi làm sắp về rồi'

...1 giờ trôi qua... rồi 2 giờ trôi qua... rồi 3 giờ trôi qua , cô vẫn ngồi đợi anh

Anh không nhớ là sáng nay đã hứa với cô và cũng không nhớ hôm nay là sinh nhật của cô nên anh nhận lời tham gia tiệc rượu

Rồi ...4 giờ trôi qua...

Lúc này , cô đã không thể chờ được nữa , đôi mắt nhật nhoà nước mắt , cả căn phòng rơi vào trạng thái trầm lặng . Cô tắt đèn rồi chạy lên phòng thật nhanh

12 giờ đêm , tiếng xe ô tô vào cổng , anh đi vào nhà thấy đèn tắt hết liền bật lên . Tiến vào chỗ bàn ăn cơm , anh thấy có một chiếc bánh sinh nhật hình trái tim . Hôm nay không phải là sinh nhật anh , lẽ nào ...? Anh mở điện thoại ra xem lịch liền chết đứng . Hôm nay là ngày 12 tháng 6 , là ngày sinh nhật 18 tuổi của cô . Anh chạy lên lầu rồi mở cửa phòng ngủ của 2 người ra thì thấy cô trùm chăn kín mít khóc nức nở . Anh tiến lại gần cô , khẽ gọi :

-Nguyệt Nhi , anh xin lỗi

- Huhu , em ghét anh , anh đi ra ngoài đi , huhu

Anh kéo chăn xuống , cả người đè lên người cô , nhẹ nhàng lau nước mắt cho cô rồi nói :

- Anh xin lỗi vì không về nhà cùng em đón sinh nhật nhưng bây giờ mới là 12 giờ , bắt đầu từ lúc này , em chính thức đã 18 tuổi rồi . Anh muốn tặng cho em một món quà .

Nói rồi , anh nhanh chóng cởi hết quần áo trên người mình để lộ ra làn da màu đồng sắt chắc . Cô quên cả việc khóc , cứ ngây ngốc đến khi cảm thấy cả người lạnh mới biết là quần áo của mình bị lột ra từ lúc nào

Anh cúi người , nhẹ nhàng hôn lên đôi môi ngọt ngào của cô , đưa đầu lưỡi khẽ cạy hàm răng của cô rồi mút hết mật ngọt trong khoang miệng cô rồi quần quýt lấy cái lưỡi dính hương của cô . Khi cảm thấy hô hấp của cô dần dần khó khăn , anh mới buông tha cho cô . Anh từ từ hôn từ cổ xuống đến xương quai xanh của cô . Bàn tay anh cũng không hề nhàn rỗi , một tay anh khẽ nắn bóp đôi gò bồng đảo của cô thành đủ hình dạng , tay còn lại anh mò nắn xuống nơi tiểu huyết của cô , anh đưa một ngón tay vào nơi tiểu huyết của cô bắt đầu lướt động ở đó . Cả người cô khẽ vận vẹo , cái miệng nhỏ không ngừng thờ gấp rồi rên rĩ . Anh cười tà mị , khẽ hỏi :

- Bảo bối , thích không ?

- Ừ ... ừ ... khó chịu quá ... - cô đưa ánh mắt đáng thương về phía anh , cả người vận vẹo

- Ngoan , thả lỏng người sẽ hết khó chịu .

Anh tiếp tục hôn đến ngực của cô , nhẹ nhàng ngậm lấy hạt đậu đỏ của cô mà gặm , cắn , bú , mút . Từ trên cao nhìn xuống , anh như một con sói đang từ từ gặm nhấm con mồi của mình . Rồi , anh khẽ rút tay ra làm nơi huyết mật của cô chảy ra như suối . Hai chân vô thức khép chặt lại . Anh cúi người xuống , nắm lấy đôi chân cô gác lên vai , nhẹ nhàng mút lấy những gì tuôn ra từ trong cô .

- Ừm . A . Thật khó chịu ... cảm giác ... ừm . Lại... ừm ... quá .

Cả người cô đỏ bừng rồi vận vẹo như một con tôm vừa bị luộc chín vậy . Biết cô không thể chịu nữa , anh kiềm chế hỏi :

- Nói ... em muốn anh

- Ừm ... muốn anh

Anh vô cùng xấu xa , không chịu đáp ứng cô , nhẹ nhàng trêu đùa tiểu huyết của cô . Cô sắp khóc đến nơi rồi , cảm giác thật khó chịu a . Cô muốn anh

- Em muốn anh .

- Đây là em tự nói đấy nhé .

Đạt được ý muốn , anh ôm lấy eo cô , mạnh mẽ tiến vào

Bị đau , cô muốn đẩy anh ra nhưng toàn thân vô lực

- Đau quá ... hức hức ... bỏ ra đi ...

- Ngoan , nhịn một chút sẽ hết đau ngay thôi

Anh nhẹ nhàng xoa nắn đôi bông đào của cô , khẽ hôn lên người cô để tạo ra những vết dấu tây đỏ chót , lấy lại sự ham muốn cho cô

Bị chọc ngứa ngứa , cô khẽ vận vẹo thân mình khiến anh không thể kim nén , to hơn một vòng trong cô .

Biết cô đã đỡ đau , anh vận động mỗi lúc một nhanh . Những tiếng rên rỉ , thờ gấp của cô như một lực ma mị khiến anh càng ham muốn cô . Móng tay cô không ngừng cào lên lưng anh .

Anh càng phấn khích ra sức vào tiểu huyệt của cô . Ở nơi bí mật của hai người , dòng nước ấm tuôn trào ra .

- Dừng... dừng lại ...uhm

- Sẽ không dừng lại

Càng nhanh hơn , tốc độ của anh như vũ bão càn quét cô . Anh không ngừng đòi hỏi từ cô .

Hai người gắn khít với nhau tạo nên tiếng động gọi tình

Hết lên một tiếng , cô đạt được khoái cảm lớn nhất rồi ngủ thiếp đi . Anh nhìn vết máu đỏ chót như hoa mạn châu sa trên ga giường trắng tinh , thì thầm : 'Từ bây giờ , em chính là cô gái của anh' rồi khẽ cười , ôm cô vào phòng tắm rửa rồi đi ngủ

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đúng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Sáng sớm , bên cạnh cô đã không có một bóng người . Cô bước xuống giường nhưng giữa 2 chân truyền đến một cơn đau nhẹ liên ngã xuống , khẽ kêu 'A' một tiếng . Anh bước vào , nhẹ nhàng đến chỗ cô đỡ cô rồi hỏi :

- Sao em không ngủ tiếp đi ? Bây giờ mới có 6h thôi

- Không có Dương ca ở bên cạnh , em không ngủ được

- Nào , bây giờ Dương ca ôm em ngủ , rồi khi nào em dậy thì chúng ta sẽ về Nam Cung gia một chuyến

- Um

8 giờ sáng , hai người đã đến Nam Cung gia , anh bước xuống xe , mở cửa cho cô , rồi ôm cô như ôm một cô công chúa . Khuôn mặt cô khẽ đỏ ửng , nói nhỏ :

- Dương ca , anh thả em xuống đi !

- Không thả

- Đi mà! - Cô làm nũng với anh

- Không bao giờ

Cô không nói lại được anh , mặc kệ để anh ôm vào nhà . Anh đặt cô xuống ghế sofa rồi Nam Cung phu nhân cùng chồng mình ra hỏi :

- Sao hai con đến đây sớm vậy ? Có chuyện gì sao ?

- Mẹ , một tháng nữa tụi con sẽ kết hôn

- Mẹ cùng bố chúc phúc cho 2 đứa . Con phải biết trân trọng con bé

- Mẹ , con biết rồi .

1 tháng sau , đám cưới của cô và anh diễn ra trong sự vui mừng và chúc phúc của mọi người

1 năm sau , cô sinh hạ một cặp long phượng thai , trong phòng nghỉ , anh nói :

- Nhìn thấy em sinh khổ sở như thế này , anh đau lắm . Chúng ta không sinh nữa !

- Em nghe anh !

Nam Cung phu nhân cùng chồng mình , mỗi người bế một đứa nhỏ , anh cả , anh hai , chị ba của cô cũng tranh giành đòi bế đứa nhỏ . Trong phòng bệnh tràn ngập tiếng cười hạnh phúc

3 năm sau

- Mẹ , anh Tiểu Thiên lấy đồ chơi của Tiểu Yến ... huhu

- Tiểu Thiên , con mau trả lại đồ chơi cho em

- Mẹ , đừng lúc nào cũng bênh em như vậy . Em ấy lấy đồ chơi của con trước mà

- Tiểu Yến , con mau trả lại đồ chơi cho anh , còn con , mau ra dỗ em đi

Hai đứa nhóc này đúng là tiểu quỷ , cô ở nhà trông mà cũng đau hết cả đầu .

- Bảo bối , sao con khóc ? - Nam Cung Thiên Dương vừa đi làm về , vào nhà bắt gặp cảnh tượng này

- Ba ... hức hức ... anh Tiểu Thiên lấy đồ chơi của con ! - đứa con gái bé bỏng với đôi mắt to tròn , mũi cao , đôi môi chúm chím như nụ anh đào uất ức mách tội anh trai với bố

- Ngoan ! Bố mua đồ chơi mới cho con này ! - vừa nói , anh vừa lấy ra một con búp bê nhỏ trong cặp táp

- Yêu bố nhất ! - Cô bé hôn chụt vào mặt anh một cái rồi chạy lên phòng

- Còn con , bố cũng mua cho con đồ chơi này ! - anh lấy ra một chiếc xe điều khiển từ xa đưa cho con trai

- Woa ! Đẹp quá ! Con yêu bố !- nói xong cậu bé cũng hôn một cái vào mặt anh rồi chạy đi mất

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đúng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: đi picnic

Hôm nay là một ngày đẹp trời , anh cùng cô cùng 2 đứa nhóc Tiểu Thiên , Tiểu Yến đi picnic . Trên đường đi , Tiểu Yến nói oang oang lên :

- Ba , mẹ , Tiểu Yến muốn đi tè nha

- Em là con gái mà nói to thế , sau này ai lấy em

- Ư thích anh Tiểu Thiên

- Thôi đi , mẹ xin hai con đấy ? - cô day day trán nói

- Để ba táp vào lề đường đã

Tiểu Yến được cô cho đi vệ sinh thấy Tiểu Thiên đang vệ sinh , liền tò mò chạy ra hỏi :

- Anh hai , cái này là cái gì vậy ? Trông giống cái vòi quá !
- Cái này ý hả ? Dùng để về sau xxoo em cho em đỡ nói nhiều

Nam Cung Thiên Dương cùng Lãnh Minh Nguyệt :..... ! ' trán chảy đầy vạch đen'

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đúng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: quay lên

Cốc...cốc...cốc

3 tiếng gõ cửa có quy luật vang lên , anh lãnh đạm nói :

- Vào đi !

Cô bung một cốc cafe cho anh , anh ngẩng đầu lên , đầu lòng nói :

- Những việc này để cho người giúp việc làm là được rồi mà
- Em không muốn ! - cô đặt cốc cafe lên bàn rồi ngồi lên đùi anh , hai tay ôm lấy cổ anh , cái miệng nhỏ nhắn vênh lên
- Vậy em muốn làm gì ? - anh cười tà hồi
- Um ? Làm gì cũng được nha .

Vừa dứt lời , anh bỗng cô về phòng . Trong phòng nhanh chóng truyền ra những âm thanh kiều mị .

- Tiểu Yến , cẩn thận không phát hiện ra.

Tiểu Yến ngoan ngoãn gật đầu để Tiểu Thiên đang dùng máy quay quay lại cái cảnh đáng xấu hổ kia

...Sáng hôm sau..

Anh vào công ty mà thấy nhân viên của mình cứ cười đùa . Anh nghiêm giọng :

- Ai không muốn đi làm thì ở nhà .
- E hèm . - mọi người rã đám nhanh chóng về chỗ mình làm việc
- ...Tại văn phòng tổng giám đốc...
- Tổng ... giám đốc ... phi phi ...- cậu thư ký nhin cười
- Có chuyện gì ? - anh ngẩng đầu lên hỏi
- Anh xem cái này ! - cậu đưa cho anh một tờ báo rồi nhanh chóng chuồn ra khỏi phòng .
- Nam Cung Thiên ! Cái thằng bé này ! - anh rít lên

Ở nhà , Nam Cung Thiên đang ngồi chơi cùng Tiểu Yến thì anh về nhà , rít lên :

- Nam Cung Thiên , con ra đây cho bố , mau lên

Tiểu Yến lần đầu tiên nhìn thấy anh tức giận , liền meo máo ury khuất :

- Papa , huhu , papa không thương Tiểu Yến sao ? Papa mắng Tiểu Yến , huhu , Tiểu Yến không yêu papa nữa
- Ngoan , ngoan , papa đang mắng anh Tiểu Thiên
- Papa , anh Tiểu Thiên hư ! Tối hôm qua , Tiểu Yến đang ngủ liền bị anh ấy gọi dậy , kéo Tiểu Yến ra phòng của papa rồi lấy máy quay ra quay lại .

Anh hiểu hết ra ngọn ngành , Tiểu Thiên lười biếng đi xuống , hỏi :

- Ba , sao sáng ngày ra mà ba đã về rồi ? Ba không đi làm sao ?

Anh thì thâm vào tai đứa con gái nhỏ :

- Tiểu Yến muốn trừng phạt anh Tiểu Thiên không ?
- Có , có ! - cô gật đầu như giá tời

Anh ôm cô bé lên thư phòng , mở tủ lấy cái roi mây đưa cho Tiểu Yến rồi nói :

- Con cứ cầm xuống mà đánh anh Tiểu Thiên !
- Yêu papa nhất ! - cô bé khẽ hôn chụt vào má anh một cái

...Một lúc sau...

- Tiểu Yến , em ... em đừng qua đây

Tiểu Thiên sợ hãi chạy trốn Tiểu Yến , miệng thì không ngừng gào :

- Papa , tại sao người có thể đối xử với con như vậy chứ ??

~ Hoàn văn ~

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã, Em Đừng Là Đại Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.